

Sygn. akt IACz 2190/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:
Przewodniczący: SSA Paweł Rygiel

Sędziowie: SA Andrzej Struzik

SA Robert Jurga (spr.)
po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa W. Ś. i R. P.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej ul. (...) w K.

ouchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej

na skutek zażalenia powoda od zarządzenia Przewodniczącego składu Sądu
Okręgowego w Krakowie Wydział I Cywilny z dnia 16 lipca 2015 r. sygn. akt I C
1059/15 w przedmiocie zwrotu pozwu

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił pozew wskazując, że powodowie nie uzupełnili jego braków w terminie. Zawrócił uwagę, że pomimo skutecznego wezwania w do uzupełniania braków poprzez wskazanie numerów PESEL i adresów powodów, wymienienie wszystkich załączników do pozwu, doręczenie po jednym odpisie załączników do pozwu niewymienionych w pozwie nie usunęli braków. W tym zakresie wskazał, że powodowie nie wymienili wszystkich złożonych wraz z pozvem załączników, jak też nie przedłożyli ich odpisów dla drugiej strony. Odwołując się do art. 187 § 1 Kpc w zw. z art. 128 § 1 Kpc podniósł, że do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie załącznika dla każdego uczestnika.

Zażalenie na zarządzenie złożyli powodowie i zaskarżając je w całości wniesli o jego uchylenie.

Zarzucili mu naruszenie art. 130 § 1 Kpc i art. 130 § 2 Kpc podnosząc, że powodowie nie byli w czasie składania pozwu i wezwania ich do uzupełnienia reprezentowani przez

profesjonalnego pełnomocnika. W ocenie powodów uzupełnili oni wszystkie braki o jakie zostali wezwani. W tym zakresie podnosili, że wezwanie nie było precyzyjne i w sposób usprawiedliwiony nie traktowali oni dokumentów przy załączniku zaproszenie jako odrębnych, gdyż w ich ocenie stanowiły one całość z zaproszeniem. Powodowie podnosili, że wezwanie do uzupełnienia braków winno być jasne i niedwuznaczne w szczególności w sytuacji gdy jest kierowane do osoby nieorientowanej w regulacjach procesowych, bowiem nieprecyzyjne wezwanie nie może wywołać skutku. Niezależnie od tego, czy wskazane wyżej dokumenty zostałyby przez Sąd potraktowane jako odrębne załączniki czy też nie, brak ich wskazania nie powinien skutkować zwrotem pozwu, bowiem bez niego pozew może

otrzymać prawidłowy bieg. W ocenie powodów można ten brak potraktować ewentualnie jako niekompletny załącznik, co nie uzasadnia zwrotu pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego rację mają skarżący podnosząc, że treść skierowanego do nich wezwania nie była dokładna i nie czyniła zadość wymaganiom art. 130 § 1 Kpc. Na wstępie należy wskazać, że nie ulega wątpliwości, że przedmiotowy pozew na etapie jego wniesienia niewątpliwie był dotknięty szeregiem braków formalnych, co uzasadniało wezwanie do ich uzupełniania. Niewątpliwie powodowie ustosunkowując się do treści wezwania podjęli próbę ich uzupełnienia, co jednak z uwagi na brak jego zrozumienia, nie przyniosło spodziewanego rezultatu. Odnosząc się do treści wezwania wskazać należy, że Przewodniczący wezwał powodów do uzupełnienia braków między innymi poprzez wymienienie wszystkich dołączonych do pozwu załączników oraz doręczenie po jednym odpisie załączników niewymienionych w pozwie. Powodowie, samodzielnie występujący w sprawie, nie dostrzegli, że w ramach tego wezwania Przewodniczący traktował każde z dołączonych do pozwu pism jako odrębny załącznik, wychodząc z założenia, że dokument w postaci zaproszenia na zebranie wspólnoty wraz załącznikami do niego nie stanowi jednego załącznika do pozwu. W pierwszej kolejności należy przypomnieć, iż wymogi formalne pozwu zostały określone w przepisach art. 126 § 1, 2, 3 i 5 Kpc, art. 126 § 1 Kpc, art. 127 Kpc oraz art. 128 § 1 Kpc. Do kwestii załączników odnoszą się wyłącznie przepisy art. 126 §

1 pkt 5 Kpc, który nakazuje wymienienie załączników w piśmie oraz art. 128 § 1 k.p.c., który obliguje do dołączenia do pisma jego odpisu oraz odpisów jego załączników. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 19 grudnia 2006 r. w sprawie V CZ 103/06 - LEX nr 610105 wyraził pogląd, że określony w art. 128 Kpc obowiązek dołączania odpisów pism i ich załączników dotyczy tych pism, co do których przewidziany jest obowiązek doręczenia ich uczestniczącym w sprawie podmiotom. Jako załączniki należy traktować dokumenty, które nie zawierają treści samego pisma procesowego, a zostały przedłożone wraz z tym pismem. Nakaz wymienienia załączników oznacza jedynie konieczność umieszczenia w treści pisma spisu tychże dokumentów, które zostały fizycznie do niego dołączone, zaś obowiązek przedłożenia odpisów załączników obejmuje te dokumenty, które jako załącznik zostały przedłożone. Kwestią kluczową dla przedmiotowego rozstrzygnięcia było to, czy dokumenty

jakie powodowie traktują jako część wspólną zaproszenia na zebranie (k. 6-10), można traktować jako jeden załącznik. Argumentem przemawiającym za takim postrzeganiem tego dokumentu przez powodów może być treść samego pozwu, gdzie powodowie odwołując się do dowodów na poparcie swoich twierdzeń nie wskazują poszczególnych dokumentów związanych zaproszeniem lecz traktują ten dokument w sposób zbiorczy. Również sama treść zaproszenia oraz dołączonych do niego załączników pozwala na przyjęcie takiego stanowiska za usprawiedliwione skoro w takiej formie dokumenty te były dostarczane członkom wspólnoty przed podjęciem zaskarżonych uchwał, bowiem dokumenty te miały za zadanie przygotowanie członków wspólnoty do podjęcia decyzji objętych porządkiem zebrania. Taki stan rzeczy wobec treści wezwania, które jedynie ogólnie wskazuje na brak wymienienia wszystkich załączników dołączonych do pozwu oraz dołączenie po jednym odpisie załączników nie wymienionych w pozwie, zgodnie z tym co zarzucają skarżący prowadzi do możliwości dwojakiej interpretacji wezwania i co za tym idzie nie czynni zadość wymaganiom art. 130 § 1 Kpc. Zaznaczenia wymaga, że w aprobowanym przez obecny skład Sądu Apelacyjnego orzecznictwie wskazuje się, że nieprecyzyjne wezwanie do uzupełnienia

braków formalnych nie może dla strony rodzić negatywnych skutków, w szczególności, gdy kierowane jest do osoby nieorientowanej w regulacja procesowych dotyczących uzupełnienia braków formalnych pism procesowych (zob. post. SN z dnia 24 stycznia 2005r. III UZ 20/04, OSNP 2005, Nr 16 poz. 258 oraz post. SN z 23 listopada 2005r., II CZ 100/05, niepubl.). W tym stanie rzeczy nie mógł Przewodniczący odwołując się do nieprecyzyjnego wezwania następnie wskazać na brak wykonania obowiązku uzupełniania takich braków i w konsekwencji dokonać zwrotu pozwu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone zarządzenie przyjmując za podstawę art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.